

Γύμν. Μέγα, Ελλην. Βιβλιογρ.

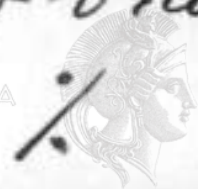
Ἀριθ. 674 (Α', σ. 110).

Εὐδυνίου

Βασιλείος

ὑπὸ Γύμν. Μέγα περιγράφεται, ἔνθ' αὖτις, ἡ βιβλίον:

« * 674. — φερανής, γραμματικὴ πρακτικὴ τῆς πα-
λαιᾶς ἑλληνικῆς γλώσσας ἥς βιβλία εἰσὶν, Τεχνουργι-
κόν - Ὀρθογραφικόν - Ἑνταυτικόν - Διαλεκτικόν - καὶ Ποντικόν.
Ἑνταυτικὸν εἰς τὴν νέαν ἑλληνικὴν κατὰ τὴν μεθοδὸν
τῶν ἑλλ. Λατίνων - Γερμανικὸν τοῦ Βρεδερν ὑπὸ Βα-
σίου

σχέιον Π. π. Εὐδερμίου τοῦ ἐν Κενταύρεδιον τοῦ Μαυ-
 ρονίας. Παιδείας ἐνεκα τῶν τῶν ἑλλὰδα φωνῶν ῥησμο-
 μίαν Γραμμῶν. — Εἶμι παρὰ σκιάδων. .... ἀνδράσι
 πιδόμενος. Θεογ. — Ἐν Βιέννῃ τοῦ Αἰονοφίας ἐν τοῦ
 ἱστογραφίας τοῦ Γω. Βαρδογ. Τεβερμίου, πρώην Βερνέ-
 λω, 1811. >>

